

в. „Нова Струя“

Излиза всѣка

Сѣбота.

Годишниятъ абонаментъ 4 л.

полугодишниятъ 2 лева.

Единъ брой 10 ст.

НОВА СТРУЯ

ВѢСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА И

Всичко, що се отнася до вѣстника, се
в. „Нова Струя“

б. Редакция на

За обявления се плаща
10 ст. на дума на пър-
а страница и по 5 стот.
четвъртата. Приставски
публикации при особно спо-
разумѣние.

ОБЯВЛЕНИЕ извѣствамъ на почитаемитѣ си клиенти, че прѣмѣстихъ сладкарницата си тъкмо на срѣща на дюкянитѣ гдѣто до сега се помещавахъ. Като ги увѣрявамъ, че ще намѣратъ всѣкога прѣсно и отлежало пиво **ПИЛЗЕНСКИ** типъ отъ прочутата Търновска фабрика на Бр. Х. Славчеви и всѣкакъвъ видъ Старо-Загорски винени коняци, бонбони, шоколати, бисквити и пр.

Салона е по модеренъ вкусъ уреденъ съ всички удобства, пълна чистота, бърза прислуга и цѣни умѣрени.

ВИНАГИ ВЪ 4 Ч. ПОСЛѢ ОБѢДЪ СЕ ПУЩА ПРѢСНО ПИВО

1—2

Съ почитание: **Косто Лазаровъ**

Молимъ неисплатившитѣ г. г. абонати да побързатъ съ плащане на абонамента.

Отъ Редакцията.

АКЦИОНЕРНА БАНКА „НАПРѢДЪКЪ“

Въ г. Плѣвентъ.

Управителниятъ свѣтъ на Акционерната Банка „Напрѣдъкъ“ извѣства на Г-да акционеритѣ че V-то редовно годишно събрание ще стане на 17 Мартъ т. г. 9 часа прѣди обѣдъ въ помещението на Банката.

Дневенъ редъ

I. Изслушване отчета на управителния свѣтъ, върху положението и операциитѣ на банката прѣзъ изтеклата 1901 г.

II. Изслушване рапорта на провѣрителния свѣтъ за направенитѣ му прѣзъ годината ревизии и провѣрката на баланса и смѣтката печалби и загуби.

III. Приемане на баланса и смѣтката печалби и загуби за вѣрни и освобождаването на управителния свѣтъ и постоянното управление отъ отговорностъ.

IV. Избиране двама членове за управителния свѣтъ на мѣстото на излезлитѣ съгласно чл. 26 отъ устава.

V. Избиране трима членове за провѣрителенъ свѣтъ и двама тѣхни помощници.

Въ събраниято иматъ право да участвуватъ тия акционери, които депозиратъ акциитѣ си най късно до 15 Мартъ включително: Въ Плѣвентъ—при Банката; въ Руссе—при Българската Търговска Банка, въ Варна и Бургасъ—агентуритѣ на Българската Търговска Банка, въ Пловдивъ—при Търговската Индустриална Банка, въ София—при Българската Народна Банка.

Ако събраниято не стане на 17-ий Мартъ отлага се за 24 сѣкий мѣсець и депозиранието на нови акции ще става до 22 включително.

Отъ Управителния Свѣтъ.

Значението на изборитѣ.

Когато другитѣ вѣстници и партии се каратъ за числото на своитѣ партизани, ний ще обърнемъ вниманието на нашитѣ читатели върху значението на самитѣ избори.

Резултатитѣ отъ изборитѣ зарадваха мнозина и накараха да се усмихне правителството, но и на мнозина развалиха смѣткитѣ.

Борбата, която се водеше между Прогреститѣ и Народняцитѣ, никой не знаеше до какъвъ край ще ни доведе. Партиитѣ, които бѣха въ опозиция, отъ вѣнъ народняцитѣ, всѣка една смѣташе да се възползува за своя лична смѣтка отъ *важния моментъ*. Радославиститѣ смѣтаха, като противници на монопола, да накаратъ народа да забрави тѣхното расипническо и разбойническо управление и отъ ново да испратятъ едно порядъчно число народ. прѣдставители въ Народ. Събрание и съ това да покачатъ своитѣ акции; а Стамбулиститѣ мислиха, че съ своята *държавна необходимостъ*, като подържатъ днешното правителство, ще прататъ повече депутати и съ това ще взематъ нѣколко министерски креста,

за да могатъ да влѣятъ малко животрепяща струйка въ своята партия посредствомъ властта. Но както първитѣ, тѣ и Стамбулиститѣ останаха излжгати, а най-много послѣднитѣ. Радославиститѣ не можаха да разбератъ, че първенството отъ борбата противъ монопола ще се падне на Народняцитѣ, а не тѣмъ и тѣ ще останатъ на сухо. Стамбулиститѣ пъкъ макаръ че чувствуваха наклоната плоскостъ на която бѣха стъпили, но тѣ, прѣдъ усладата отъ властта, все пакъ се мамеха и побържахъ политиката на правителството само и само да падне и въ тѣхния чобъ нѣщо. Тѣ знаеха много хубаво, че глупостта на Радославова ги въскраси като партия и отново ги постави на политическо поле, а Рачовото министерство имъ помогна въ миналитѣ избори, та пратила достатъчно депутати въ Народн. Събрание и тѣ мислиха, че съ атестата, които имъ даде Каравеловъ и Даневъ, за политическа зрѣлостъ и държавни хора ще могатъ да минатъ и сега. Тѣ, възгордени отъ тази похвала, тръгнаха по цѣла България да проповѣдватъ своя патриотизъмъ и своитѣ държавни способности, но не виждаха, че този фитилъ—монопола, когато въздигнаха до държавна необходимостъ и съ когато освѣтляваха бъл. граждани, ще изгори собственитѣ имъ ржцѣ. Тѣ съ своята политическа зрѣлостъ (?) не знаеха елементарното политическо правило, че щомъ една партия стане опашка на друга, а особено на правителството, тя вече сама се е осжила на самоунищожение.

И «Новъ Вѣкъ» има пълно право да се сърди и ругае народа, за гдѣто не е далъ своето довѣрие тѣмъ, за гдѣто не е далъ на своитѣ осемгодишни палачи повече депутатски мѣста, защото сега тѣ се чувствува безсилни да се сърдатъ на властта и правителството за своя неуспѣхъ. И има защо да се сърдатъ хората. На народъ неблагоприятенъ, друга отплата не може се да!

Но не е само това, което може да се извлече отъ извършилитѣ се избори, тѣ ни говорятъ още много други работи.

Първо, тѣзи избори показаха, че българския народъ постепенно изхвърля този реакционенъ елементъ отъ политическото поле, който бѣше станалъ добра почва за всѣкакви монархически и диктаторски стрѣмления и съ който нѣкои политически акробати плашиха народа: съ поражението на Реформаторитѣ и Стамбулиститѣ, а особено на първитѣ, черния облакъ отъ българския небосклонъ, поне врѣмено, се прѣмахна и страхътъ на народа прѣдъ една воена диктатура губи вече всѣкаква почва.

Второто значение, което иматъ извършилитѣ се избори, е отъ голѣма важностъ за нашия политически животъ. То е влизанието на едно внушително число социалисти въ Народ. Събрание и увеличаванието гласовѣтъ на социалистическата партия.

Побѣдата, която изнесе соц. партия отъ

изборитѣ, трѣбва добръ да се прицѣни отъ нашитѣ буржуазни партии и отъ днешнитѣ властоющи, защото тя не е побѣда на социалистическата партия, а е побѣда на народнитѣ нужди.

Економическия отпадъкъ на народната работяща маса, създаванието на хора, за които не може да се намѣри работа, съ една дума, безгрижието на нашитѣ партии и правителства къмъ народния поминъкъ и економическото развитие на страната, несъответственото разхвърляние на данацитѣ, сложната и тежка администрация, не по-силитѣ ни държание на войска, прахосванието на народнитѣ пари въ всичкитѣ отрасли на нашето управление, всичко това изказва причинитѣ за мизерното наше финансово и економическо положение, а отъ друга пъкъ страна, показва и реформитѣ, които трѣбва да се направатъ, за да може и нашия народъ да почувствува услада отъ живота. Реформитѣ сж единственото спасение както за държавата, тѣй и за бждащето на нашия народъ, никаква друга мѣрка не може да спаси нашата черга, никакъвъ заемъ, билъ той съ реална гаранция или безъ такава, не може да ни помогне. Само единъ заемъ, безъ всѣкакви други реформи, ще бжде една палиатива, която ще отложи за нѣколко врѣме кризата, но нѣма да я унищожи съвършено.

Вече никакви политически шашарми не сж въ състояние да залжгватъ народа, защото той чувствува своето мизерно положение, вижда къмъ какъвъ край го води то и никаква сила не е въ състояние да спрѣ това народно желание. Даже и една воена диктатура не ще може да направи нѣщо, а напротивъ, ще си разбие главата въ това народно искание. Реформитѣ сж единствения спасителенъ пжтъ и другъ нѣме; делемата е една и належаща: или въ пжтя на реформитѣ и подобренитѣ, съ които да се подобри економическото положение на работящия народъ или къмъ самоунищожение на нашитѣ партии, като политически фактори въ нашето управление. И ако днешнитѣ властоющи и останалитѣ партии не съзнаятъ това, то тѣ, освѣнъ че ще се раскапатъ сами по-себе си, но ще направатъ и най-голѣмото прѣстѣпление къмъ потомството и бждащето на нашата страна, за което тѣ тѣй много милѣятъ (sic!)

Това е поучението, което можемъ да извлечемъ отъ резултатитѣ на миналитѣ избори, това го налага и самия животъ, остава само да се съзнае отъ нашитѣ бждащи законодатели.

Юр. Юрдановъ.

Възпоуптрѣбленията на бившитѣ Плѣвенски кметства.

(по поводъ на единъ официаленъ документъ).

Сегашния Плѣвенски Гр. Общ. Свѣтъ е

ималъ любезността да ни поднесе въ особена (безплатно раздавана) брошурка, Акта по Резизията на Плъв. Гр. Общ. Управление за времето отъ 1 Януарий 1898 до 21 Априлъ 1901 г., произведена отъ финансовия инспекторъ Хр. Цвѣтковъ. Ний, Плъвенски граждани, не можемъ освѣтнѣ да благодаримъ на сегашния Общ. Съвѣтъ за тая негова прѣвсходна идея, — като си запазвами, разбира се, правото да имаме свое особено мнѣние върху мотивитѣ, които сж го движили въ дадения случай... За насъ, въ момента, най-интересното е самия този официаленъ документъ, и ний тукъ искаме да сподѣлимъ съ своитѣ читатели впечатленията си отъ този Актъ, и да изнесемъ въ единъ по-широкъ кръгъ най-сжщественитѣ и най-общественоважнитѣ факти, които той съдържа.

Защото въпроса, като този за злоупотребленията на Плъвенскитѣ кметства, макаръ и мѣстни, добиватъ единъ всеобщъ общественъ интересъ, когато тия злоупотребления сж введени въ система, и особено когато тѣ не оставатъ изолирани, а се обръщатъ въ една обща епидемия. Тогава тия въпроси трѣбва да интересуватъ цѣлото обществено мнѣние, надъ тѣхъ трѣбва да се замислятъ политическитѣ хора и държавнитѣ мжже, а *сждилищата и Прокурорския надзоръ трѣбва съ удвоена енергия да издирватъ, въ отдѣлнитѣ случаи, виновнитѣ и да приложатъ върху тѣхъ всичката строгост на законитѣ*;

А случая съ бившитѣ Плъвенски кметства е тъкмо единъ отъ тия безбройни случаи. Злоупотребленията съ паритѣ на Плъвенското Общ. Управление сж една само халка отъ дългата оная верига на ограбвания общинскитѣ пари въ градове и села: злоупотребленията въ градскитѣ и селски общини — тѣ сж пкъ единъ само видъ на ония ужасни грабежи на народната пара, които повече отъ 20 години ставаха въ нашата неуредена страна, — тѣ сж само единъ епизодъ отъ оная грандиозна епопея на «първоначалното разграбване», която, както изглежда, не е още испѣта.

До сега нашитѣ градски и селски общински управления сж биле единъ отъ силнитѣ ратници (да не помислите за културния напредък!) за разоряването на нашето население. Тѣ сж биле гнѣздата на най-безсѣвѣстнитѣ, най-подлитѣ и ниски мошеници, въ тѣхъ сж орудовали най-вългарнитѣ крадци, мѣстото на които, въ една благоустроена страна, е затвора и лѣчебницитѣ. Ако до нѣкога се разкриятъ всички крадби и машинации на българскитѣ градски и селски кметства, тѣ ще съставятъ единъ Актъ отъ стотини томове, изъ които криминалиститѣ на бждащитѣ поколения ще черпатъ, за своитѣ ученици, живи образцови примѣри на прѣстѣпностъ, нахалностъ, ловкостъ...

А, това е прѣскърбно. Ако оставимъ на

страна економическитѣ щети, причинени отъ тия кметства, все пакъ остава друго нѣщо не по-малко важно: то е това, че подобно едно състояние на нѣщата ни показва до колко нашето население е духомъ убито, че не може да се отърве отъ тия пладнешки разбойници, че не може да уцѣни важността на своето право на общинско самоуправление! Кой е кривъ? Наистина кривъ е тозъ, който краде и злоупотреблява съ довѣрие, кривъ е и тозъ, който остава крадцитѣ свободно да го крадатъ, ала най-кривъ тука, както и въ много други нѣща, е другъ единъ. Най-криви сж нашитѣ правителства и тѣхнитѣ партии.

Всички наши партии «на реда и управлението» до сега сж си служили съ общинскитѣ съвѣти за своитѣ чисто партийни интереси. Тия партии, които сж само едни тайфи отъ плячкаджии и резервни чиновници; които нѣмагъ нищо общо съ работящия народъ; които за да бждатъ по-силни се обрашатъ къмъ всѣки, който имъ обѣщае гласа си; които поплъватъ своитѣ речове съ бюрократическия измѣръ, който само знае да консомира, но не и да произвежда — всичкитѣ, отъ самото начало, се обрънаха къмъ кметствата и поискаха отъ тѣхъ да си направатъ удобни и сигурни оржжия въ своята кална борба, и го направиха: правителствата чрѣзъ подкупи и насилия цѣлѣха кметствата съ свои хора, тамъ дѣто не успѣваха — тѣ *растураха*. ... и по такъвъ начинъ нашитѣ кметства се цѣлѣха съ хора, които много малко разбираха отъ нуждитѣ на селото или града и които още по-малко мислѣха за тия нужди; тѣ се занимаваха само съ политика и скоро станаха партийни бюра и клубове. А общинската пара имъ служеше само за укрѣпване и охранение на партията: една мизерна частъ отъ нея само се употребяваше за най-нажжнитѣ нужди на селото и града, а най-добрата половина отиваше въ безотчетнитѣ джобове на кметове, съвѣтници, и на «заслужилитѣ» и «отличивши се момчета».

Ала това състояние на нѣщата, като всѣко аномално явление — ако само нашия общественъ организъмъ е жизнеспособенъ — не може дълго да продължава. Порано или по-късно ще настѣпи реакцията противъ него, и тогава нека му мислятъ виновнитѣ и ония, които не могатъ да живѣятъ иначе, освѣтнѣ чрѣзъ крадби на общински суми. По-рано или по-късно ще настѣпи епохата на разкритията и разобличенията на всички панамии и панамини, както е настѣпвала всждъ, и както въ края на миналата година настѣпи за Италия, съ разкритията на грознитѣ злоупотребления на Градския Съвѣтъ въ Неаполъ.

Ще има ли нашия Плъвенъ честта да стане български Неаполъ поне въ това отношение? Допжти ще се повърнемъ на самия Актъ.

Ц. de Lière.

Изъ кой пжтъ е тръгналъ Българс. Землед. Народенъ Съюзъ.

II.

Малко по-друго яче стои работата въ Германия. И тукъ земледѣлския съюзъ е поставенъ на чисто-економична нога, ала и политиката не е забравена; гдѣ прѣкрито, гдѣ искрено, гдѣ лицемѣрно, гдѣ по-слабо, гдѣ по-силно, тя си издава рогато. И особено е важно за забѣлѣжане обстоятелството, че тази политика се направлява отъ едритѣ — крупнитѣ землевладѣлци за своя лична изгода, противъ даже интереситѣ на дребнитѣ и срѣдни стопани, които съставляватъ грамадната частъ отъ съюза. Тѣй напримѣръ до 1-й февр. 1901 год. съюза е броялъ 232,000 души членове, отъ тѣхъ подавляващото болшинство отъ 202,000 души сж дребни селски земледѣлци; а салъ 30,000 души сж крупни и срѣдни стопани. При все-това, понеже водачитѣ на съюза сж едритѣ стопани, то и въ политиката си, която тѣ смѣтатъ за политика на цѣлия съюзъ, тѣ прѣслѣдватъ интереситѣ на своята — крупно-владѣлска класа. За пояснение на това ний ще приведемъ долнитѣ *чертици* изъ живота на Герм. Земледѣл. Съюзъ, които намираме въ статията: «Борба партий изъ-за хлѣбнитѣ пошлени», отпечатана въ кн. 11 год. IX на руското списание: «Русское Богатство».

«Генералнитѣ събрания на «Съюза на селскитѣ ступани» ежегодно прѣзъ срѣдата на Февруари става въ грандиозното помѣщение на единъ отъ берлинскитѣ циркове. Дошлитѣ гости на тѣли споватъ по столитѣ улици и като безконеченъ потокъ се движатъ къмъ мѣстото на своя конгресъ. Въ този потокъ можешъ да различишъ много стотици сжщински селянци, които съ собствени ржцѣ порятъ земята съ плуга и бранята. Болшинството отъ тѣхъ, вѣроят-

но, за първи пжтъ сж въ Берлинъ и тогава тѣ съ нѣкаквѣто си недовѣрчивъ погледъ разглеждатъ прѣходящитѣ граждани, и въ всѣки гражданинъ сж готови да познаятъ или *експлуататора* — *еврей или разрушителъ* — *социалистъ*, за които тѣй много и тѣй често имъ е разправяла аграрната преса. (Тѣкмо тѣй прави и «Забуновата Защита»). Редомъ до тѣзи селянци вървятъ хиляди економи, крупни землевладѣлци (gutsbesitzer), крупни арендатори (gutsächter), разнаго рода срѣдни селски ступани, които сж крачка назадъ до крупнитѣ владѣлци и далечъ напредъ отъ дребния селякъ. Тѣ гордо вдигатъ глава върѣдъ дребнитѣ селянци, ала скромно клонатъ вратъ прѣдъ сюртука на едрия землевладѣлецъ. Такива крупни чокои на годишнитѣ събрания на съюза ама тѣхъ много годинитѣ, но въ този забѣлѣжителенъ день тѣ сж до умиление прости, непретенциозни и нищо подобро не желаятъ отъ това: да се слѣятъ и нарекатъ мужици. (сжжата демагогия и у назъ е на почитъ, слава Богу!) Тѣ дружески стискатъ ржцѣтѣ на срѣдния и дребенъ селянинъ, на ония, съ които още вчера тѣ размѣниха привѣствия, качвайки се въ вагона, отпращающъ се за Берлинъ, едни въ първата, други въ втората, а трети въ четвъртата класа. Обаче тукъ, въ берлинския циркъ, тѣ сж равноправни, равноцѣни, — тука тѣ се борятъ за селското стопанство...

Селскитѣ стопани всѣка година се събиратъ въ цирка на германската столица се съ цѣлъ да обсжждатъ и разискатъ своитѣ нужди, — ала за туй тѣ разполагатъ съ твърдѣ малко време: всичко на всичко единъ непълненъ пондѣльникъ, кржгло число всичко три — четири часа. Членовѣтѣ на съюза се събиратъ тукъ не да дебатирагъ, а да *демонстрирагъ*. *Крѣщатъ, крѣщатъ и крѣщитъ!* — Така формулира прѣди нѣколко години *аграрната тактика* единъ отъ водителитѣ на съюза на селскитѣ стопани. (Не по-инаква е и

До Господина Министра на Народното Прѣвѣщение.

Копие вѣстникъ „Съзнание“, „Изгрѣвъ“, „България“, „Нова Струя“ „Р. Вѣстникъ“.

Господине Министре,

На 28 Януарий н. г. Варненский Окр. Училищенъ Инспекторъ дойде да снеме показания дали сж се държали демонстративни събрания отъ учителя ни Коста Т. Митишевъ и други такива обвинени, който направи едностранчиви издирвания, понеже не распита помощникъ кмета, който е прѣдсѣдатель на училищното настоятелство, както и селянитѣ отъ селото.

Обвинява се учителя ни 1) че е правилъ демонстративни събрания; това е една нагла клѣвета понеже ний знаемъ истината, кой свиква въ нашето село политически събрания, но тѣ бѣха свикани по наша воля и отговорностъ и за това сме отговорни ний долоподписанитѣ селяни отъ с. Кюпеклий. По наша воля и искания сме събирали селянитѣ отъ другитѣ села и ний сме пращали покани за събранията; 2) обвиненъ е, че ни е приказвалъ за данацитѣ въ вечернитѣ училища и че ни е говорилъ прѣстѣпнитѣ нѣща. Напротивъ, чули сме нѣща най-полѣзни; 3) Обвинение било, че държалъ една сказка въ едно село за пропаданието на земледѣлца, която държа и тука и която наричали агитационна, защото види се е държана прѣдъ изборитѣ.

Вслѣдствие на това, Варненский Училищенъ Съвѣтъ въ засѣданието си 9-й Февруарий н. год. е рѣшилъ на основание на тѣзи грѣхове да уволни учителя ни Коста Тодоровъ Митишевъ и то, поради каприза на нѣкои частни лица, които ний тукъ долоподписанитѣ чухме отъ Народния Прѣдсѣдатель Гавраилъ Цонковъ и Никола Желѣзовъ, като се заканваха на учителя съ уволнение въ едно политическо събрание. Подписанитѣ пакъ заявяваме, че никакви събрания не е свиквалъ той, а сме ги свиквали ний. Никакви прѣстѣпни нѣща не ни е говорилъ учителя въ вечерното училище и никакви агитации не е вършилъ той.

Ний енергически протестираме противъ тѣзи игри и клѣвети и притеснения на убѣжденията на народния ни учител; ний енергически протестираме противъ такива притеснения на убѣжденията; ний енергически протестираме противъ този произволъ на съвѣта и да се занемаряватъ интереситѣ на дѣцата ни по срѣдъ година за волята на една несправедлива властъ и прищевкитѣ на нѣкои зломишленици; протестираме ний енергически противъ тази мѣрка на Варненския Училищенъ Съвѣтъ и за послѣдствията не отговаряме.

Подписали: Прѣдсѣдатель на Училищното Настоятелство Георги Х. Колевъ; Училищни настоятели: Ж. С. Добревъ и Никола Жековъ и шестдесѣтъ и петъ души селени.

РѢШЕНИЕ.

Видинското Окол. Учителско Дружество «Животъ» въ редовното си общо засѣдание на 2 Февруарий т. г. като взе прѣдъ видъ:

1. Че Г-нъ М. Т. Наковъ не е билъ опълномощаванъ отъ никого да прибира приходитѣ отъ даденитѣ за дружеството прѣдставления;

2. Поканенъ три пжти да даде смѣтка по прибранитѣ отъ него суми отъ сжщитѣ прѣдставления, прѣдъ настоятелството на дружеството, той не се е явявалъ.

«тактиката» на нашитѣ земледѣлски конгреси) Въ първитѣ години тѣзи крѣщящи демонстрации или демонстративни крѣскания възбуждали много по-голямъ политически ефектъ отколкото сега. Тогава се слушали рѣчи, къмъ които сж се прѣслушвали не само хората стоящи въ цирка. Померанскитѣ и задпомеранскитѣ велможни господа (панове) хвърляли застрашаващи и прѣдизвиквающи слова по адресъ на непокорното имъ правителство. Пополярний, сега вече умрѣлия, прѣдсѣдатель на съюза и депутатъ въ рейхстага Фонъ-Плецъ, наричанъ «баща», умѣлъ да прикове общото внимание съ своитѣ до *наивностъ прости, на високъ-жаленъ тонъ настроени рѣчи*. Виждате и въ туй отношение ний не сме останали надирѣнъ — въ лицето на Драгивева български земледѣлецъ, народенъ съюзъ си има единъ достоенъ български Фонъ-Плецъ. Този баща на селскитѣ стопани заемалъ такова влиятелно мѣсто въ съюза, щото бившиятъ министеръ на вътрѣшнитѣ дѣла Фонъ-Келлеръ даже го прѣдставилъ веднажъ императору... Въ първитѣ години съюзнитѣ оратори обичали, прѣдъ лицето на многохлядното събрание и по всички сграни, публично да обвиняватъ правителството въ туй, гдѣто то съ своята економическа политика плоди сиромаситѣ, култивира социалдемократията, насилствено гони въ лагера на враговетѣ на държавата цѣлия селски миръ, — тази единствена най-силна опора на порядъка.

Сега вече нѣма «Отца-Плеца», него замѣни баронъ Вангенгеймъ, човѣкъ далечъ не съ такава ясна индивидуалностъ, нъ съ доста голѣмъ политически тактъ и силна издържливостъ. За най-блиски свои сътрудници барона има два «доктора на философията». Резике и Ганъ, — хора неимеющи ни кола, ни двора, бѣгалци изъ срѣдното съсловие. И до сега «съюза на селскитѣ стопани» продължава по извѣстната рѣцепта да крѣщи, но тембара на този крѣскъ се по-

3. Въ настоятелственото заседание на 5 Януарий т. г., той заявил, че е изпратил сумата 127.47 лв. въ съюзната каса, обаче не представил нужните за това оправдателни документи, за представяне на които се отложило заседанието за следующия ден—6/1.

4. Понеже не се явилъ въ заседанието на 6 Януарий, за да представи оправдателни документи, и отъ направената справка въ телеграфопоц. станция, се удостоверило, че той не билъ изпратилъ горната сума въ съюзната каса, отъ което слѣдва, че тази сума до 6/1 е била употреблена отъ него, и съ цѣль да прѣкрие прѣстѣпността на постѣпката си не е идвалъ въ първѣтъ заседания.

5. За да прѣкрие употреблението си той е заставилъ секретарката да напише писмо, съ което ужъ щѣлъ да изпрати горната сума въ съюзната каса.

6. Че горната сума 127.45 лв. не е прѣдалъ въ опрѣделения отъ настоятелството тридневенъ срокъ, а внесълъ 100 лв. на 10/1 и 27.56 лв. на 12 Януар., отъ което още веднажъ се доказва, че тѣзи пари, той не ги е ималъ въ себе си.

7. Че миналата и тази година е употребилъ суми дадени му отъ дружествени членове за абониране на разни списания и вѣстници, а най-вече за съюзния органъ «Съзнание».

Р Ъ Ш И:

Изпѣжда М. Т. Наконъ изъ редовегъ на дружествени членове и натоварва настоятелството да провѣри другитъ му употребления и го помоли да внесе по легаленъ начинъ, въ противенъ случай да го застави да ги внесе по съдебенъ редъ.

Отъ Дружеството.

Отворено писмо.

До редакцията на в. «Съзнание», копие «Нова Струя».

Съжаляваме за гдѣто редакцията на съюзния органъ «Съзнание», съ помѣстванieto на «нѣколко-то не: обходими думи» —бр. 25, дава поводъ на ново да се повдига *никого интересующата лична разправа* между съюзнитѣ членове—Герасковъ и Чорбановъ.

Ний мислимъ, че органътъ на българското съюзено учителство ни най-малко не трѣбва да става проводникъ на прѣкалени честолюбия и лични симпатии или антипатии—елементи върху, които почива разправията между горнитѣ двама съюзени членове.

Нашиятъ органъ трѣбва високо да се издига надъ дребнавоститѣ и въ него да намѣрватъ мѣсто само въпроситѣ, които живо интересуватъ и засѣгатъ българското съюзено учителство.

Членова на българ. учит. Съюзъ: А. Петровъ, М. Теофиновъ, М. Илиева, П. Р. Пѣвъ, Пан. Дочевъ, Ст. Ц. Баръмовъ, Е. А. Петрова и Ел. Ганева.

По сжщия поводъ получимъ отъ г-нъ Чорбановъ следующето писмо.

До Управителния Комитетъ на Бъл. Учит. Съюзъ
защитване.

Дотѣгнато е на читателитѣ да четатъ распрата по между ни съ Герасковъ. На мене е по-вече дотѣгнато. Но... това нѣщо не дотѣгна на редакцията на в. «Съзнание».

Въ брой 25 на «Съзнание» срѣщамъ «нѣколко, обходими думи» пакъ по распрата ни съ Герасковъ. По поводъ на тѣзи «нѣколко обходими думи» азъ моля комитета на Съюза да ми отговори на следующитѣ въпроси:

нижава и се измѣнява въ своята резкостъ ведно съ закрепването на съюза; той става все по-силенъ, до гдѣто сега е вече една могъществена организация и единъ изъ най-влиятелнитѣ фактори въ германския политически животъ. Всички политически фактори, изключая само социалъ-демократията, се намиратъ подъ пълното влияние на аграриститѣ. Тѣ съ настоящи триумфатори на цѣлата политическа арена. Крупнейшитѣ капиталисти, обединени въ «Централенъ съюзъ на немскитѣ промишленници», се братиматъ съ аграриститѣ, защото виждатъ въ тѣхъ надѣждни съратници въ борбата срѣщу умразния имъ пролетариатъ. Правителството на Бюлова, желаете да подържа економическата индустриална политика на кн. Бисмарка, обаче то капитулира прѣдъ натиска на аграриститѣ. Центара въ парламента — духовницитѣ—желайки да задържатъ за смѣтка католицитѣ селяне влизатъ сжщо въ огромния сжюзъ, — на всѣкъждъ е послушенъ прѣдъ аграриститѣ.

Когато прѣзъ Февруарий на текущата година (1901 год.) «Съюза на селскитѣ ступани» се събра въ Берлинъ на своя годишенъ конгресъ, то даже самитѣ закоренели неговѣ противници и завистници бѣха длъжни да признаятъ, че той е въ правото си да се хвали съ своитѣ импозантни успѣхи отъ своитѣ неуморни агитации и пропаганди.

Безъ съмнение е, че съюза на селскитѣ стопани прѣдставлява въ Германия сега сила, която по своето политическо значение може би стои редомъ съ социалната-демократия и центра. По тактически съображения съюза упорно се отказва да признава себе си за политическа организация. (Както и нашия «Земл. Нар. Съюзъ».) Той нѣма и самостоятелно прѣдствителство въ немския парламентъ. (А нашия си има своята «парламентарна земледѣлческа група») Герм. Земл. Съюзъ нищо не губи, че нѣмалъ самостоятелна

1) Съ комитетско ли рѣшение сж помѣстени тѣзи «нѣколко обходими думи» по распрата ни или не?

2) Ако това е станало съ комитетско рѣшение, то не впада ли комитета въ *противорѣчие* съ писмото си отъ 20 Януарий т. г. № 55, което се испрати до мене и въ което се казва следующето: «Комитета въ заседанието си на 12/1 между другото се занима съ испратеното отъ Васъ писмо до редакцията на съюзния органъ и рѣши да не се дава гласностъ на това Ваше писмо, за да се тури край на дългата Ви *разправа съ Герасковъ*»?

3) Ако ли помѣстванieto на нѣколкото обходими думи е станало безъ знанието на комитета, то въ случая прѣседателя на Съюза и редактора на вѣстника не удря ли една плѣстница на комитета съ това свое капижанство?

4) Тази постѣпка на прѣседателя на Съюза, Г-овъ, не иде ли да потвърди моего отдавна изказано твърдение, че той върши нѣкои съюзни работи по *комшийски*? Отъ гдѣ на кждѣ за моитѣ нещастни редове да се иска съгласието на комитета, за Ралевитѣ не?

5) Съ писмо № 48 комитета съобщава на съюзнитѣ членове, че за всички дѣла трѣбва да считатъ отговоренъ цѣния комитетъ, а не отдѣлни личности. Въ случая, *кого да считамъ за виновенъ въ нарушение комитетското рѣшение комитета ли или Герасковъ*?

22/II, Гара—Плѣвентъ.

К. Чорбановъ.

ДОПИСКА.

Трънъ.—Народняшката партия като че ли иска. да вземе първенство въ умразата си къмъ учителитѣ Въ блаженото врѣме на гешевтарството се яви единъ Радевъ да каже за учителитѣ, че сж «безбожници», «развратници», па и въ нашия градецъ се яви сега едно народняшко човѣче Петъръ Вжжаровъ да перифразира «умната» мисль на Радева. Като се свѣрши избора, указа се, какво социалиститѣ Кирковъ и Сакжзовъ, безъ всѣкава агитация и безъ да се изпълнятъ формалноститѣ на закона за изборитѣ, получили по 47 гласа въ Трънско. Това жегнало много народняшки кандидати «честния адвокатъ» съ «прѣ-красно аргументирани» си рѣчи Петъръ Вжжаровъ и неговия ограниченъ умъ не може си обясни тая изненада. Споредъ него, социалиститѣ правятъ прѣстѣпление прѣдъ народа въ сегашния сждбоносенъ моментъ като гласуватъ за свои кандидати, а не за гешевтари. Въползуванъ отъ несъзнанието на трънскитѣ избиратели, отъ безсрамнитѣ обѣщания и за-канвания, отъ безсъвѣстната агитация можа да спечели «истинското» довѣрие на избирателитѣ и да излъ-зе изъ урнитѣ за нар. прѣдствителъ. Упоенъ отъ тая «побѣда на народа», той бѣ толкова нахаленъ да хвърля по адресъ на учителитѣ обиди, каквато само той би могълъ съ всичкото си дебелокожие да понесе. Когато слѣзъ избора единъ учителъ отъ селата му възражаваше и заявяваше, че е гласувалъ за социалиститѣ, въ присѣдствieto на нѣколко души въ кафенето на Цв. Радковъ се обръща съ дуантъ: «*учителитѣ сж най-безчестната папачъ*». Нека това се не забравя на Вжжарова отъ г-да учителитѣ въ Трънско. Сжщия г-нъ на едно прѣдствание, дадено за *бднитѣ ученици*, когато бѣше публично изобличенъ отъ директора на училището въ салона за това, че иска безплатно да се промъкне и присѣдствува той има нахалността на «благовѣзпитанъ» човѣкъ да каже нѣколко «благородни» думи пакъ по адреса на учителитѣ. И това е Трънския нар. прѣдствителъ, който ще защитава интереситѣ на учебното дѣло! Не-щастно просвѣщение, нещастно население!

парлам. група: фактическото болшинство на парламetskитѣ фракции,—начиная отъ консервативната и до националъ-либералната включително, не считайки по-малкитѣ групи,—се състои отъ храненици на съюза, избрани съ негова помощъ, свързани редомъ съ аграрни задължения, натоварени съ цѣлата програма на съюза. А за да указва давление върху парламентарскитѣ кандидати, съюза разполага съ достатѣчно внушителни апарати. Съюза вече брои 232,000 души членове, които мощно влияятъ върху резултата на изборитѣ. Съюза за сжщата цѣль разполага съ добръ оредена преса и цѣль щабъ ревностни агитатори. Д-ръ Ганъ въ своя отчетъ прѣдъ конгреса съ особенъ ефектъ отбѣлжи, че прѣзъ течение на годината съюза е държалъ 9,000 агитационни събрания! По едно врѣме се надѣяли, че прѣобладаването на дребното земледѣлческо селско население въ съюза ще наложи върху му единъ по-голямъ *демократически отпечатъкъ*. Обаче тѣзи надѣжди не се оправдаха. Политически-испеченитѣ юнкери заловили въ свои ржцѣ цѣлата организация и я ржководятъ. Дребнитѣ селени земледѣлци върватъ подиръ своитѣ ржководители, които систематически игнориратъ всички онѣзи интереси, гдѣто е възможна и неизбежна коалицията между крупното и дребното владѣние: училищнитѣ, лѣсевѣдскитѣ, ловджийскитѣ интереси, селското управление и т. н. Съюза, по прѣмущество, се занимава съ *економическа политика, насочена да зацѣпва интереситѣ на крупното земледѣленie, и продължава да си стои въ политическитѣ рамки на консервативната партия*.

И тѣй какво нѣщо сж тѣй нареченитѣ «земледѣлски дружби» у насъ? Пишущия тѣзи редове познава много добръ живота и физиономията на тѣзи «дружби» както въ сѣверна, тѣй и за южна-България, тѣй като той е слѣдилъ заражданieto и разво-я на

Бѣл. отъ Редакцията. Ний мислимъ, че учителитѣ въ Трънско трѣба да отговорятъ на прокопсаний избраникъ по най-достоеенъ начинъ. Такива доказанья, особено отъ народенъ прѣдствителъ, не бива да се замѣлчаатъ, а трѣба да се застави въпросния господинъ да ги отбѣли по способъ, който най-чувствително би подѣйствувалъ.

Благодарность.

Настоятелството на Горне-Орѣховското женско дружество «Просвѣта» изказва своята най-сърдечна благодарность къмъ всичкитѣ госпожици и господа, които безъ да скѣпятъ трудъ и врѣме вземаха живо участие въ литературно-музикалната вечеринка дадена на 2 Февруари т. г. отъ дружеството за въ полза на бѣднитѣ.

Отъ Настоятелството.

ХРОНИКА.

По-рано ний бѣхме писали за дѣлата на свещеникътъ въ с. Бѣглежъ (Плѣвенско) Ив. П. Боевъ, но и до денъ днешенъ началството му не се е заинтересувало за тази работа.

Сега получаваме и нѣкои други сведения: 1) Господството разрѣшавалъ на нѣкои лица да встѣпватъ въ бракъ, вопреки тѣхното блиско родство, 2) вземалъ е за много обряди повече отъ прѣдвидената такса.

Ний повторно обръщаме внимание на началството му или гарванъ гарвану око не вади?

Сжщия попъ, по-случай отиванieto на социалистическитѣ агитатори С. Георгиевъ и А. Узуновъ въ с. Бѣглежъ, е испилъ цѣлъ кошъ псувни по адресъ на социалиститѣ. Той е прѣбѣгналъ до тамъ, че е слѣдилъ двамата агитатори и на вредъ е расправялъ, че тѣ сж безбожници и лъжци. Даже е казвалъ на жени-тѣ да кажатъ на своитѣ мъже да не слушатъ социалиститѣ, защото тѣ не вѣрвали били въ Бога и не признавали черквата.

Колкото за безбожието, ний мислимъ, че не сж социалиститѣ, които развалятъ вѣрата, а напротивъ това е самия дѣдо попъ, който съ своитѣ дѣла не само, че разваля религията, но кара хората да гледатъ на черквата съ недоовѣрие.

Имаме още много работи за въпросния попъ, но другъ пжтъ ще се позанимаемъ съ тѣхъ.

Съобщаватъ ни, че Ат. Блажовъ, избрания Никополски народ. прѣдствителъ въ своята агитация си е служилъ съ различни обѣщания. Така напримѣръ, въ край дунавскитѣ села той е казвалъ, че ако се избере за депутатъ, той ще направи пролѣтно врѣме Дунава да не вреди на селата,—въ други села е казвалъ, че Русия ще ни даде пари, но само ако дѣдо Цанковъ бжде на властъ, а въ с. Коиловци е канилъ избирателитѣ да добавятъ на

тѣзи дружби отъ начало на появяването имъ до сега. Ний непознаваме *нищо една* «земл. дружба, която за сега да има въ активъ си чисто економически цѣли и дѣйствования». Въ Бѣл. Земл. Нар. Съюзъ ний не виждаме да влиза *нищо единъ земл. синдикатъ*, както що сж Французкитѣ, които не само да си е поставилъ за цѣль—написано черно на бѣло въ устава си за украшение може би,—но и да реализира вече *тази цѣль: напр. застраховка на добитѣкъ, готировка на земитѣ, общо продаване хранитѣ, парично взаимоспомагане въ случай на неплодородие, общо купуване земл. орждия и т. н. и т. н. възможни за осжществяване работи и у насъ*.

Прѣсѣтителна работа въ смисль: отваряне читальца, държанье просвѣтителни сказки въ единъ системъ редъ, отваряне допълнителни земледѣл. курсове за млади земледѣлци, подѣржани отъ срѣдствата на съюза, будене гражданския духъ у възрастнитѣ орачи, разясняване и пропагандиране една цѣлесообразна бѣлг. земл. *економическа политика*.. Нищо подобно. Осбѣнъ една мжгла, която сѣятъ земл. водители чрѣзъ своитѣ печатни органи въ главитѣ на нещастнитѣ бѣл. орачи, нищо отраднo не виждаме... *Живото слово* не е на почитъ у болшинството земл. водачи. Тѣ си служатъ съ него само... *моги има избори*! Разбира се азъ не смѣтамъ тукъ просвѣтителната работа на бѣлгар. нар. учителъ, работа стократно ползотворна, работа която не се харесва на бѣлг. аграристи — политикани, работа която—тѣ водачитѣ—карятъ и бичуватъ напоследѣкъ въ своитѣ вѣстници. Ако има тукъ-тамъ по селата нѣщо подобно на читалища, то туй свѣтло зазначе всрѣдъ тъмния мракъ е отворено и се крепи отъ единствената енергия и неизчерпаемъ куражъ на нар. учителъ...

(слѣдва).

избора, защото той е приготвил 50—60 пука и вино за гъзи, които ще гласуват за него.

Ето една агитация, която е хванала мѣсто, но надали ще успѣе за втори път.

Жителитѣ отъ с. Опѣнецъ (Плѣвенско) сж подали заявление до окръжния управител, съ което молятъ да се уволни сегашния имъ кметъ по нередовността, за които ний вече нѣколко пъти писахме. Този кметъ е избранъ съ 45 гласа, а въпросното заявление е подписано отъ 156 души избиратели. Ще видимъ, какъ Плѣвенската администрация ще улесни възтържестваното на народната воля въ с. Опѣнецъ.

Основния учителъ въ гр. Лѣсковецъ г-нъ Христовъ е билъ командированъ въ класното училище за прѣподавател по пѣние; по такъвъ начинъ къмъ часоветъ му въ основното училище прибавятъ се нови 3 часа седмично, за които ще му платятъ за цѣла година всичко 32 лева—по три гроша на седмица. Както виждате българската държава твърдѣ добръ знае да възнаграждава служащите си. Все не е лошо—понѣ кафетата ще могатъ да се платятъ съ това възнаграждение. Нещастно просвѣщение!

Пишатъ ни отъ Габрово. «И въ нашия градъ както и другадѣ успѣха известни лица да се натрапятъ за народни избраници чрѣзъ осъдителнитѣ агитационни срдѣства, които нийкоя чисто съвѣст не би си допуснала. Виното, паритѣ, обѣщанията за служби, заплащанията на дребнитѣ чиновници съ бждащи уволнения—всичко това изобилно се употребляваше за да се примамятъ едни избиратели въ полза на народняшката кандидатура и да се отблъснатъ други отъ урнитѣ. Неприятно впечатление правеха човѣку пиянитѣ агитатори на народната партия, които не даваха мира изъ улицитѣ на порядочнитѣ хора и заплашваха на всѣка стѣпка съ скандали. Ний имаме по-високо мнѣние за г-да Пенцовъ и Рашеевъ и се чудимъ, какъ сж могли тѣ да допуснатъ такива компрометирующа партията имъ лица за свои агитатори; ний се чудимъ още, какъ тѣ ще приематъ да влѣзатъ въ Народното Събрание като народни избраници, когато тѣхната кандидатура е била прокарана чрѣзъ посрѣдството на компрометирани лица.

Агитациитѣ на демократитѣ бѣха по-въздържани и по-порядъчни, но ний бихме прѣпоръчали на младитѣ демократи за въ бждаще още по-голямъ напредѣкъ въ политическото възпитание на тѣхнитѣ съмишленици. Само по такъвъ начинъ тѣ ще направятъ отъ партията си една истинска културна сила.

Силно впечатление правеха агитациитѣ на социалъ-демократитѣ. Устроени бѣха по селата и въ градътъ многобройни събрания, дѣто младитѣ политически дѣатели развиваха откровенно своитѣ програмни искания. Населението навсѣкадѣ е приемало най-симпатично тия агитатори. Всичко това показва, че въ недалечно бждаще избирателитѣ отъ Габровската околия ще изпратятъ въ Народното Събрание за свои прѣдставители социалъ-демократи. Въ тѣзи агитации правеха впечатление рѣшитѣ на интелегентния занаятчия г-нъ Георги Чавговъ, познатъ на цѣлото население като енергиченъ агитаторъ и справедливъ човѣкъ.»

Дѣ било спасението на България. Чудятъ се и се дивятъ водители на разнитѣ партии, какъ да спасятъ България отъ лошото положение, когато способѣтъ билъ много лесенъ. Ако не вѣрвате, попитайте отчето въ с. Доброданъ (Троянско) негово благоговейство свещеникъ Д. И. Дановъ. «Всички попове изъ България да взематъ кръстоветѣ, да отидатъ и заобиколятъ София и като се помолятъ прѣдварително, да кажатъ на разнитѣ водители: това и това искаме, иначе ще молимъ Бога да Ви накаже,—ако не щете, маршъ! — Ний ще управляваме, като земемъ за министри наши хора».

По поводъ на миналитѣ законодателни избори нѣколко селски учители сж присъствували на политически събрания, устроени отъ привърженицитѣ на различникѣ партии. По тоя случай Окръжния Училищенъ Съвѣтъ завчера е наказалъ двама селски учители съ мързение чрѣзъ «Държавния вѣстникъ». Учителското дружество «Братя Миладинови» е про-

тестирактъ прѣдъ министерството срдѣцу тия наказания.

Въ идущия брой ще дядемъ специална статия по тоя въпросъ.

Помолени сме да непечатаме отчета на расхода и прихода по прѣдставлението, дадено на 2 Февруарий въ полза на единъ бѣденъ студентъ, както слѣдва:

Приходъ:	Расходъ:
Отъ продажба на билети . . . 340-90 л.	Музика . . . 15—
Отъ лотария 50—	Освѣтление . . . 5—
Отъ помощи 5—	Прислуга . . . 5—
	Лепило за обявл.
	и №-ра на столоветѣ 0-60
Получено всичко 395-90 л.	Прѣвозъ на дърва
Расходвано 48-90 »	(2 пъти) . . . 0-70
Чистъ приходъ 347 л.	Отопление . . . 9—
	Обявления и билети . . . 8—
	4 екземп. отъ пиесата . . . 5-50
	Расходвано всичко: 48-90 л.

При телитѣ му благодарятъ особено гражданина К. Мутафчиевъ за хубавия му подарѣкъ, който бѣше даденъ на лотария, настоятелството на др-во «Съгласие», за дѣто отпусна безплатно салона на др-вото за прѣдставлението, както и всички, които морално или материално спомогнаха да се добие добрия резултатъ отъ това прѣдставление.

Колко е интересна борбата на нашитѣ партийни вѣстници! Всички се каратъ кой повече депутати да вземе на своя страна. Правителството счита за свой 91 и 11 присъединени, та всичко 102, Народняцитѣ считатъ за свой 44, Стамболиститѣ 15 и пр.

Опозиционитѣ вѣстници се мжатъ да докажатъ, че правителството нѣма болшинство, а правителството е проглушило свѣтътъ съ своето болшинство и двама министри сж тръгнали изъ Южна България да увещаватъ новоизбранитѣ депутати.

Цѣлата тази комедия доказва, че у насъ нѣма партии и увѣждения, а има катерии и шарлатани, които сж-способни всѣкакви да станатъ прѣдъ златния пилецъ.

Н О В О !

Пристигнаха въ дюкяна ми разни сламени и сукнени шапки, вратовръски, яки и **всѣкакви вълнени платове.**

Приемамъ порѣчки срдѣцу **умѣрено** възнаграждение и изработвамъ изящно, съ разни фасони, **цѣли костюми и пардесюта.** Продавамъ и готови дрехи.

Заповѣдайте въ дюкяна ми на главната улица по-долу отъ хотелъ «София» —Ташковъ ханъ.

Съ почитание: **Пѣшо Т. Романовъ.**

БЪЛГАРКА Мѣсечно Домашно Илюстровано Списание. Година V. Редактори: А. П. Кършовска и П. С. Кършовски. Годишна цѣна: 2 лева и 40 ст. за България и 3 лева за странство. Абониранieto става само въ прѣдплата и направо въ Редакцията на списанието въ гр. Ловечъ.

Обявления отъ Сжд. Пристави.

№ 1606

Извѣствамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ в. «Нова Струя» ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвень слѣдующий недвижимъ имотъ, а именно:

Кжца въ с. Крушовица «Циганската махла» направена отъ простъ дървенъ материалъ, покрита съ керемиди съ три отдѣления, оцѣнена за 200 лева.

Горний имотъ принадлежи на Моца Ивановъ настояница на дѣцата си отъ гр. Плѣвень не сж заложени продаватъ се по взисканието на Бочо Йотовъ отъ с. Крушовица за 285 л. лихвитѣ и разноснитѣ по изпълнителния листъ № 5058 на Плѣвенский Окол. Мир. Сждия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разгледжанието книжата и наддаването може Плѣвень, Печатница на Т. Хр. Бърдаровъ

да става всѣки присъственъ день въ канцелярията ми. гр. Плѣвень, 12/II 1901 год.

Дѣло № 1229/900 год.

2—2

Сждебенъ Приставъ: Ив. Цоковъ

№ 2214

Извѣствамъ, че отъ 7 Мартъ до 8 Априлъ 1902 год. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвень слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Бѣглѣжкото землище,

1) Кжца въ Бѣглѣжъ «Колювска махла» дворъ 1/2 дек. въ двора всичкитѣ постройки — 300 лева; Нива «Сутица» 15 дек. — 200 лева; Нива «Опанецъ» 6.5 дек. — 100 лева; Шумахъ «Русанъ» 3.6 дек. — 50 лева; Ливада «Ясмента» 5 дек. — 30 лева; Горнитѣ имоти принадлежатъ на Мотко Славчовъ отъ с. Бѣглѣжъ има и друго запрещение продаватъ се по взисканието на Цвѣтко Мачовъ и Нейко Мачовъ отъ с. Бѣглѣжъ за 434 л. 50 ст., по испл. дѣло № 516/901.

гр. Плѣвень, 22/II 1902 год.

Сждебенъ Приставъ: П. Георгиевъ

№ 2215

Извѣствамъ, че отъ 7 Мартъ до 8 Априлъ 1902 год. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвень слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Бѣглѣжкото землище,

Нива «Върха» 1.5 дек. — 15 лева; Нива «Добравата» 1.2 дек. — 15 лева; Нива «Добравата» 1.8 дек. — 20 лева; Нива «Опанецъ» 6.8 дек. — 70 лева; Нива «Лозята» 5 ара — 5 лева; Търнакъ «Добравата» 3 дек. — 30 лева; Търнакъ «Добравата» 7 ара — 5 лева; Търнакъ «Добравата» 1.2 дек. — 10 лева; Търнакъ «Радовъ долъ» 5 ара — 5 лева; Шумахъ «Опанецъ» 1 дек. — 10 лева; Лозе «Добравата» 8 ара — 10 лева; Горнитѣ имоти принадлежатъ на Мотко Славчовъ отъ с. Бѣглѣжъ има и друго запрещение продаватъ се по взисканието на Цвѣтко Мачовъ и Нейко Мачовъ отъ с. Бѣглѣжъ за 1572 л. 50 ст., по дѣло № 517/901.

гр. Плѣвень, 23/II 1902 год.

1—1

Сждебенъ Приставъ: П. Георгиевъ

№ 2342

Извѣствамъ, че отъ 27-ий Февруарий до 28-ий Мартъ до 5 часа слѣдъ обѣдъ ще продавамъ на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвень слѣдующитѣ недвижими имоти, а именно:

1) Кжца въ гр. Плѣвень III кварталъ, едноетажна съ двѣ стаи и коридоръ, съ дворно мѣсто отъ 100 кв. метра и въ него мутфакъ съ една стая, оцѣнена за 300 лева;

2) Лозе, Плѣвенско землище, въ мѣстѣта «Бабочийската чопма» отъ 3 дек. и 1 1/2 ара, оцѣнено за 50 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Маринъ Пеневъ отъ гр. Плѣвень, не сж заложени, продаватъ се по взисканието на Николай Фотакчиевъ, повѣр. на баща си отъ Плѣвень за 555 л. лихвитѣ и разноснитѣ по изпълнителния листъ № 1071 на Плѣвенский Градски Мирови Сждия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разгледжанието книжата и наддаването може да става всѣки присъственъ день въ канцелярията ми. гр. Плѣвень, 11/II 1902 год.

Дѣло № 623/96 год.

1—1

Сждебенъ Приставъ: Ив. Бутиловъ

№ 2739

Подписанъ Ив. Бутиловъ Сждеб. Приставъ при Плѣвенский Окр. Сждъ на I участку на основание изпълнителния листъ № 2241 отъ 21 Юлий 1896 год. издаденъ отъ Плѣвенский Гр. Миров. Сждия въ полза на Българската Народ. Банка срдѣцу Пѣшо Тодаровъ отъ гр. Плѣвень за искъ 531 л. 15 ст. заедно съ лихвитѣ имъ по 10% годишно отъ 28 Ноемвр. 1895 г. до исплащанието и 37 л. сждебни разноси съгласно чл. чл. 910 — 950 отъ Гражданското-Сждо-производство съ настоящето си обявявамъ на почтаемата публика, че на 28 Февруарий т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми слѣдующитѣ длъжникови движими имоти, а именно:

1) Триста (300) метра шаекъ Сливенски разни цвѣтове, въ 8 тона, оцѣнени за 450 лева.

2) Сто и педесетъ (150) метра кангаръ Европейски оцѣненъ за 600 лева.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна. Които Г. Г. желаятъ да купятъ горнитѣ имоти могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието да наддаватъ, гдѣто ще имъ се допусне да прѣгледжатъ всичкитѣ книжа относящи се по проданта.

гр. Плѣвень, 20/II 1902 год.

Дѣло № 524 отъ 1896 год.

Сждебенъ Приставъ: Ив. Бутиловъ.

Отговорникъ: Т. С. Кузмановъ.